

Bjerring, Hr. Sundbo og Hr. J. Jacobsen og til Dels det ærede Medlem Hr. Tange inde paa Spørgsmaalet om en kortere Byggetid for Broanlægget, idet de mente, at skulde man bygge, var det heldigst at faa Arbejdet gjort færdigt i kort Aaremaal. Det Spørgsmaal hænger imidlertid i meget høj Grad sammen med det økonomiske Spørgsmaal og det samfundsøkonomiske Spørgsmaal vedrørende Brobygningen, og det vil jeg gerne omtale i denne Forbindelse, og jeg skal komme til det om lidt.

En Række Talere har ogsaa været inde paa den Tanke, at Bygningen af denne Bro ikke er en Statsbanesag, siger man, ikke en Statsbanesag alene, men en Samfundssag. Nu synes jeg, at man er vel tilbøjelig til i denne Sammenhæng at betragte Statsbanerne som noget Samfundet uvedkommende, hvorimod man betragter Vejbroen som noget i høj Grad Samfundet vedkommende. Jeg skulde ellers tro, at Statsbanerne stod i en saadan Relation til Samfundet, at det betød overordentlig meget for Samfundet, hvordan Statsbaneforholdene i det store og hele blev ordnet, for det er nu en Gang saaledes, at det er det danske Samfund, som spiser Statsbanernes Overskud, men som jo ogsaa betaler Underskuddet ved Statsbanerne; navnlig dette sidste har det danske Samfund i høj Grad faaet at mærke i de sidste 6—7 Aar, saa jeg skulde tro, at Forholdet til Statsbanerne udmærket godt kunde ses under det samfundsmæssige Synspunkt, mindst lige saa godt som Forholdet Færdselsbroen over Lille Bælt. Jeg mener overhovedet, at det samfundsmæssigt set, ikke blot statsbanemæssigt set, vil være overordentlig værdifuldt at faa bygget en Lille Bælts Bro.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard fremsatte med Hensyn til Lille Bælts Broen en Række Bemærkninger pro et contra. Han konkluderede, hvis jeg opfattede ham rigtigt, deri, at hvis de anstillede Beregninger var bygget paa en sund Pessimisme, saa vilde sikkert de Konservative gaa med til Broens Bygning. Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen anstillede ogsaa en Række Betragtninger pro et contra overfor Spørgsmaalet, men medens det ærede Medlem Hr. Korsgaard kom til en efter min Mening fornuftig og god Konklusion vedrørende dette Forhold, hidsede det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen sig efterhaanden op til en Højde, som ligger langt udenfor saglige Betragtninger paa dette Omraade. Dette i Almindelighed om disse to Talere.

Jeg skal derefter vende mig til en Del

Enkeltheder. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard omtalte Udgifterne: det maa undersøges, om Beregningerne økonomisk kan holde. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Jeg for mit Vedkommende tror, at Beregningerne vil holde, og jeg ved, at man fra Statsbanernes Side har ladet sig det være magtpaaliggende at foretage disse Beregninger saa nøgternt som paa nogen Maade muligt. Alle de mange Faktorer, som betyder meget for Samfundet, og som slet ikke kan omsættes i Penge, har man slet ikke regnet med. Den Tid, der spares ved Overfarten over Bæltet, har man ikke regnet med. Fordelen ved at undgaa den Ubehagelighed for de rejsende, der klæber ved den nuværende Ordning, en Faktor, som jo ikke kan omsættes i Penge, har man ikke regnet med; men den betyder dog noget. Men alt, hvad man kan regne med i Tal, har man selvfølgelig regnet med, idet jeg dog er tilbøjelig til at tro, at de Personalesparelser, som man har regnet med fra Statsbanernes Side, er meget nøgternt beregnet; thi der er ikke Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Bjerring har ganske Ret i, at naar man gennemfører en Lille Bælts Bro og derefter ikke behøver at holde en særlig Vognpark og et særligt Togpersonale paa Fyn, kan det bevirke en overordentlig betydelig Personalesparelse, en Personalesparelse, som langt opvejer de Indtægter, vi gaar Glip af ved Driften af Strib Station.

Jeg tror, at Statsbanerne har regnet ganske overordentlig nøgternt paa disse Omraader; hvor man ved Tal har kunnet fastslaa sit Syn paa Anlæggets Rentabilitet, har det været Statsbanerne magtpaaliggende at holde Tallene saa nøgternt som paa nogen Maade muligt. Jeg minder her blot om, at det Færgemateriel og andet Materiel, der vil blive frigjort, har man sat til et Beløb af godt 3 Mill. Kr. Til Trods for at Færgerne alene har kostet 8½ Mill. Kr. at anskaffe, og at de to sidste Færger vilde, hvis man skal regne med Priserne fra 1922, koste op mod 5 Mill. Kr. at nyan-skaffe, har man dog sat Færgerne til kun 2 Mill. Kr. Jeg mener, at det er meget nøgternt regnet af Statsbanerne. I Virkeligheden vilde det have været ganske forsvarligt, om man, naar man ved Kalkulationen af de andre Priser regnede med Priserne 1922, da havde sat Færgerne til nogenlunde tilsvarende Priser; men det har man ikke gjort. Man har ikke en Gang sat dem til Halvdelen af de Priser. Derfor er det min Overbevisning, at man fra Stats-